

Núm. de Protocol: SS-001-1/96

S E N T E N C I A   N U M .   9 6 - 4 7

PARTS:

Apel.lant: A.N.F.

Representant: en nom propi
Advocat: J.A.R.

Apel.lada: CASS

Representant: M.A.F.
Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de novembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-001-1/96.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- Per decisió de data de 27 d'octubre de 1995, la CASS va atorgar a la Sra. A.N.F. una pensió de vellesa calculada sobre la base dels 795 punts adquirits.

La Sra. A.N.F. va recórrer contra aquesta decisió ja que considerava tenia dret a una pensió mínima corresponent a 5000 punts, segons l'aplicació de l'article 41 del Reglament Tècnic.

2.- Segons sentència de 4 d'abril de 1996, el Tribunal unipersonal de Batlles va desestimar la demanda interposada per la Sra. A.N.F.. Va considerar que aquesta no complia la condició exigida per l'article 41 del Reglament Tècnic, és a dir, que no havia exercit una activitat assalariada regular durant 5 anys abans de la posta en marxa del règim andorrà de Seguretat Social.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de 6 de juny de 1996, la Sra. A.N.F. estima principalment:

Que en la seva demanda de primera instància, la CASS havia admès que la demandant complia les condicions relatives a l'exercici de l'activitat assalariada amb anterioritat a l'any 1968; més tard en una carta de 25 d'agost de 1995, la CASS li va donar a entendre que es podria beneficiar de la pensió corresponent a 5000 punts.

Ara bé, la Sentència considera precisament que no complia aquesta condició.

La demandant afegeix que va exercir la seva activitat assalariada de manera continuada abans de 1968, el que correspon a l'exigència de l'activitat assalariada regular exigida per l'article 41 abans esmentat. A més, aquest text no fa cap distinció entre el treball a temps parcial i el treball a temps complet. Cal igualment tenir en consideració el fet que durant 11 anys la demandant va treballar per l'Administració sense estar donada d'alta, el que li ha produït un greu perjudici pel càlcul de la seva pensió de vellesa.

En el seu escrit de conclusions de 12 de juliol de 1996, la demandant remarca que la Sentència no ha considerat l'article 29 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal, la qual disposa que " la mateixa jurisdicció resoldrà

congruentment amb les pretensions formulades per les parts i les seves al·legacions". D'altra banda, la Sra. A.N.F. confirma que havia exercit una activitat assalariada regular durant més de 5 anys des del primer d'abril de 1968.

4.- En la seva contesta de 26 de juny de 1996, la CASS considera principalment:

-que el principi contradictori es va respectar en la primera instància ja que el jutge no ha d'atenir-se solament als arguments anticipats per les parts, i però, per altra banda la CASS havia modificat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de 26 de març de 1996 (p.73).

-que sobre el fons, l'article 41 és una disposició de caràcter excepcional que per tant s'ha d'interpretar estrictament: en aquest cas, durant un cert període (del 10 de març de 1963 fins el mes de juliol del mateix any), l'interessada havia treballat sense haver obtingut un certificat de treball, per tant no es pot considerar una activitat assalariada "regular" en el sentit de l'article 41 i no havia exercit tal activitat durant 5 anys fins el primer d'abril de 1968. A més, va efectuar un treball a temps parcial, el que no es pot considerar com una activitat assalariada "regular".

A més, si la pensió de vellesa que se li acordés correspongués a un mínim de 5000 punts, percebria una pensió superior al muntant del seu salari, cosa que no seria conforme segons la lògica del sistema social de les pensions de vellesa.

En el seu escrit de conclusions de 19 de juliol de 1996, la CASS confirma els arguments que figuren en els seus escrits precedents i afegeix que el fonament de l'article 41 era de permetre a les persones pròximes a l'edat de la seva jubilació en 1968 de poder pretendre un muntant de jubilació "digne". Per altra banda, aquest text no s'ha d'aplicar a les persones que han disposat d'un temps suficient per cotitzar i constituir-se una jubilació per un muntant honorable. Seria per tant injust que ella pogués obtenir una jubilació corresponent a un muntant de 5000 punts.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El principi contradictori es va respectar en el procediment de primera instància. En efecte, el Tribunal de Batlles va respectar les disposicions de l'article 29 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal, segons el qual, "la mateixa jurisdicció resoldrà congruentment amb les pretensions formulades per les parts i llurs al·legacions".

En efecte, la carta de la CASS de data de 25 d'agost de 1995 (foli 7) no es pot considerar com una presa de posició formal de la CASS sinó com una simple carta d'informació invitant a l'interessat a regularitzar la seva situació.

D'altra banda, la CASS havia subratllat en els seus diferents escrits que l'interessada no havia exercit un "treball regular" durant cinc anys abans del primer d'abril de 1968.

Tercer.- Resulta de l'expedient (foli 28) que la Sra. A.N.F. viu permanentment a Andorra des del 10 de març de 1963, però va obtenir el seu permís de treball el mes de juliol del mateix any. Per consegüent, durant aquest període va exercir un treball clandestí que no es pot qualificar de treball "regular" en el sentit de l'article 41 del Reglament Tècnic.

Per això, la Sra. A.N.F. no complia les condicions previstes per l'article 41, ja que no havia exercit una activitat assalariada regular de cinc anys abans la posta en marxa del règim andorrà de Seguretat Social al primer d'abril de 1968". Aquest article preveu disposicions que deroguen les regles generals i s'ha d'interpretar estrictament.

La Sra. A.N.F., no té per tant dret a percebre una pensió corresponent al mínim de 5000 Punts.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra, A.N.F..

Segon: Confirmar la Sentència núm. 96-34 de data 4 d'abril de 1996 i declarar que la decisió de la CASS de data 20 de desembre de 1995, confirmant aquella del 27 d'octubre de 1995 corresponent a la quantitat de punts adquirits és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré